
50 lat Instytutu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk

Palestra 51/11-12(587-588), 325-326

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

istotnym wkładem w kształtowanie zasad wykonywania także zawodu adwokackiego. Wreszcie – dla Człowieka, który wykazał zdecydowaną postawę w obronie pozycji organów wymiaru sprawiedliwości i godności zawodów prawniczych.

Szanowny Panie Prezesie, Panie Profesorze, Szanowny Laureacie, zechciał Pan określić swoją pracę i postawę jako rzecz normalną. Składając Panu dzisiaj gratulacje w imieniu Naczelnej Rady Adwokackiej, proszę także o przyjęcie podziękowań za tę normalność, którą Pan nas obdarza, której w naszym kraju tak bardzo brakuje i której doświadczamy zdecydowanie za mało.”

Marek Safjan urodził się w 1949 roku. Ukończył Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Następnie na stołecznym Uniwersytecie uzyskał stopień doktora i doktora habilitowanego. W 1998 roku został profesorem. W latach 1993–1996 pełnił funkcję dyrektora Instytutu Prawa Cywilnego UW, a w latach 1996–1997 był prorektorem tego Uniwersytetu. Reprezentował Polskę w Komitecie ds. Bioetyki Rady Europy. Pełniąc wówczas liczne funkcje w kraju, został członkiem wielu organizacji międzynarodowych.

W listopadzie 1997 roku został sędzią, a w styczniu 1998 roku prezesem Trybunału Konstytucyjnego.

Dziękując za uhonorowanie nagrodą Marek Safjan, jeden z niekwestionowanych jasnych punktów naszego życia publicznego, powiedział, że nagrodę odbiera jako wyraz uznania dla całego Trybunału Konstytucyjnego. W pięknych, refleksyjnych słowach mówił o wadze i potrzebie przyzwoitości w życiu publicznym.

Nagroda imienia Edwarda J. Wende została utworzona w 2003 roku z inicjatywy Rodziny przez Fundację dla Polski w celu utrwalenia pamięci tego wybitnego adwokata, a w wolnej Polsce senatora i posła, człowieka niezależnego i odważnego. Był obrońcą w wielu procesach politycznych i pełnomocnikiem oskarżycieli posiłkowych w sprawie zabójstwa ks. Jerzego Popiełuszki.

Darczyńcami Fundacji byli w 2006 r. m.in. Naczelna Rada Adwokacka, miesięcznik „Palestra”, Okręgowe Rady Adwokackie w Katowicach i Warszawie, kancelarie adwokackie, Wydawnictwo C.H. Beck i osoby prywatne.

Dotychczasowymi laureatami byli: Jan Rokita (2003), Witold Kulesza (2004) i Irena Lipowicz (2005).

W.M.

50 lat Instytutu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk

W dniach 27–28 października 2006 r. w Pałacu Staszica w Warszawie odbyła się uroczysta konferencja pt. „Tworzenie i stosowanie prawa” zorganizowana z okazji pięćdziesięciolecia Instytutu Nauk Prawnych PAN. Pierwszego dnia sesję pt. „Tworzenie prawa” poprowadziły prof. dr hab. Ewa Łętowska (INP PAN) i prof. dr hab. Sławomira Wronkowska (UAM), natomiast panel oraz dyskusję w drugim dniu,

poświęconym stosowaniu prawa, prowadzili SSN prof. dr hab. Piotr Hofmański (UJ) oraz SSN prof. dr hab. Andrzej Wróbel (INP PAN). Sprawozdanie z konferencji opublikujemy w następnym numerze „Palestry”.

Z okazji obchodów pięćdziesięciolecia INP PAN wydana została niemal 1200-stronicowa księga pamiątkowa zawierająca kilkadziesiąt cennych rozpraw (Prawo w XXI wieku. Księga pamiątkowa 50-lecia Instytutu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk, praca zbiorowa pod red. Władysława Czaplińskiego, wyd. 1, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, Warszawa 2006, ss. 1175), której recenzję również opublikujemy w następnym numerze.

Red.

190 lat Uniwersytetu Warszawskiego

Przez niemal cały listopad trwały na Uniwersytecie Warszawskim obchody związane ze 190-leciem uczelni. Towarzyszyło im wiele przedsięwzięć kulturalnych.

Królewski Uniwersytet Warszawski powstał w 1816 r. na mocy postanowienia cara Rosji i króla Polski Aleksandra I, wydane dzięki zabiegom S. Kostki Potockiego i S. Staszica w dniu 19 listopada 1816 r. Utworzony został na bazie działającej od 1808 r. Szkoły Prawa i Nauk Administracyjnych oraz założonej w 1809 r. Szkoły Lekarskiej. Do likwidacji w 1831 r. posiadał pięć wydziałów (Prawa i Nauk Administracyjnych, Nauk Lekarskich, Filozoficzny, Teologiczny oraz Nauk i Sztuk Pięknych). W 1862 r. powstała Szkoła Główna, której rektorem był Józef Mianowski. Jednym z czterech wydziałów Szkoły Główny był Wydział Prawa i Administracji. W 1869 r. w konsekwencji Powstania Styczniowego szkoła została zamknięta, a w 1870 r. utworzono na jej bazie rosyjskojęzyczny Cesarski Uniwersytet Warszawski, który w takiej formie działał do 1915 r., po czym został przeniesiony do Rostowa nad Donem. Od 1915 uniwersytet działał jako uczelnia polska. W 1935 r. nadano mu imię Józefa Piłsudskiego. W czasie II wojny światowej prowadził tajne nauczanie. Uruchomiony ponownie w grudniu 1945 r. W 1954 r. usunięto ze struktury Uniwersytetu Wydziały Teologii Katolickiej i Ewangelickiej oraz Lekarski i Farmaceutyczny. Na bazie Wydziału Teologii Katolickiej powstała Akademia Teologii Katolickiej, przekształcona w 1999 r. w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Dziś Uniwersytet Warszawski jest jednym z najlepszych polskich uniwersytetów, na którym kształci się prawie 57 000 studentów, w tym na Wydziale Prawa i Administracji 7579. Wypada podkreślić, że od chwili utworzenia *Almae Matris* *Varsaviensis* Wydział Prawa zajmował bardzo ważne miejsce w jego strukturze. Od początku związanych było z nim bardzo wielu wybitnych uczonych prawników.

AJR